

Til manden: Musik i farten

Den lille iPod Nano spiller musik uden at fylde en hel bukse-lomme. Det betyder, at den er handy, cool og med sin nye touchscreen også superenkel at betjene. Ca. 1.200 kr. (8 GB)

DE VOKSNES ASNVAR

TRADITIONER

Julen handler om traditioner, som går i arv. Det kræver, at de voksne bestemmer og giver traditionerne videre.

SAMVITTIGHED

De fleste forældre i dag gør det rigtig godt. Lad være med at forkæle dine børn i julemåneden, fordi du skylder dem for hele året.

ØNSKERNE

Børn har godt af at lære, at de ikke kan få alt, hvad de ønsker sig.

Jørgen Svenstrup vil gøre julen til »familiens fest« frem for »børnenes fest«. Han mener, at voksen-ansvar og ritualer, der går i arv, skaber tryghed. Her hygger han med sin datter.

Foto: Kristoffer Juel Poulsen

Julen skal være familiens fest

OVERTRÆTTE BØRN KOMMER NEMT TIL AT SÆTTE DAGSORDENEN

AF JAKOB FÄLLING

Mange af os kender billedet: En familie på randen af opløsning, med gavepapiret flydende i knæhøjde mellem lænestolene. Og ikke mindst en samling overtrætte børn, der har styret showet i de sidste mange timer. Og undervejs glemte alle regler og alle former for taknemmelighed.

Men sådan behøver julen ikke at blive. Spørger man coach Jørgen Svenstrup, der sammen med Gitte Svan-

holm har skrevet bogen »Tro på dit barn« skal vi danskere stramme lidt op, når det gælder jul.

»Julen er faktisk en af de sidste ritualer, vi har tilbage. Og tænker man lidt over det, er ritualerne meget vigtige,« siger Jørgen Svenstrup.

Jørgen Svenstrup er tilhænger af, at vi gør julen til »familiens fest« frem for »børnenes fest«.

Ritualer går i arv

»Ritualer er vigtige, fordi de skaber tryghed. Når vi gør noget, som vi gjorde det sidste år, giver det tryg-

hed og ro. Det er der brug for i vores tid,« siger han.

Og han markerer ret skarpt, at børn slet ikke kan eller skal stå for

”Selvfølgelig kan julen udvikle sig, men ikke på børnenes præmisser

Jørgen Svenstrup, coach

ritualerne: »Juleritualer går i arv og handler om at gøre noget lige som dengang, mor og far var børn. Det kan vi lære vores børn. Det er en gave at give vores børn noget tryghed i en verden, der hele tiden forandrer sig.«

Det stærkeste minde

Et godt eksempel er gaverne. De fleste børn ville foretrække en morgen- og frokostgave til at trække ventetiden ud selve juleaften.

Men den går ikke, siger Jørgen Svenstrup.

»Den sindssygt spændende, uudholdelige ventetid er lige netop det stærkeste minde fra min barndom. Det bliver da kedeligt, hvis min datter ikke skal have det minde om sin barndoms jul,« siger Jørgen Svenstrup, der medgiver, at det er et fir-kantet budskab, han har.

»Selvfølgelig kan julen udvikle sig, men ikke på børnenes præmisser. Det skal være på familiens præmisser. Og på en måde, så de vigtige ritualer forbliver levende,« siger han.